

(20)

هو الله

ای بنده الهی صدمات شدید دیدی و مشقات عظیمه کشیدی و بشماتت و ملامت اعدا گرفتار شدی ملال
نیاوردی تحمل نمودی حقا که صبوری و غیوری و شکوری باید شکرانه نمائی که باین موهبت یگانه مؤید
شدی زیرا این جام سرشار بلا در سبیل بها مخصوص ملاً اعلی است هر حلقی سزاوار آن شراب نه و هر
گیاهی لائق فیض آن سحاب نیست در عشق جمال آن گل بلبل معانی را جانفشانی لایق نه جعل ظلمانی دلبر
آفاق را عاشق صادق آشفته و مشتاق نه هر کاذب بد اخلاق شمع نورانی را پروانه رحمانی سرگشته و
سرگردان نه خفاش کور نادان پس حمد خدا را که باین موهبت موفق شدی و باین عنایت مؤید باز بیشتر
جانبازی کن و نغمه سازی نما و باهنگ و ترانه پرداز تا گوشها همدم راز گردند و بجهان خداوند بی نیاز پی
برند و علیک التحیه و الثناء (ع ع)